

בַּתּוֹרָה וּלְהַמִּית עֲצָמוֹ עָלֶיהָ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנוּם
 לְבָרְכָהּ (בְּרָכוֹת סג:): עַל פֶּסוּק (בַּמִּדְבָּר י"ט): "זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת
 בְּאֵהָל", 'אִין הַתּוֹרָה מִתְקַיֶּמֶת אֲלָא בְּמִי שֶׁמִּמִּית עֲצָמוֹ עָלֶיהָ,
 דְּהֵינּוּ עֲצָמֵינּוּ, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַמְּדוּת רָעוֹת וְהַתְּאוּזוֹת רָעוֹת,
 שֶׁמֵּהֵם כָּל הַפְּגָמִים הַחֻקוּקִים עַל עֲצָמוֹתָיו כַּנ"ל. כִּי צָרִיךְ לְהַתְיַגֵּעַ
 בַּתּוֹרָה עַד שִׁיזְכֶּה לְהַבִּין אוֹתָהּ, דְּהֵינּוּ שִׁיּוּצָא מִבְּחִינַת אַנְפִּין
 חֲשׁוּכִין, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲשׁוּכוֹת וְהַסְתָּרַת הַיְדִיעָה, לְבְּחִינַת אַנְפִּין
 נְהִירִין, שֶׁהֵם בְּחִינַת יְדִיעַת וְהַשְׁגַּת הַתּוֹרָה כַּנ"ל.

וְאִז נִקְרָא אָדָם, בְּחִינַת זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם. הֵינּוּ עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה
 נִקְרָא אָדָם, בְּחִינַת 'אַתֶּם קְרוּיִים אָדָם וְאִין הָעֶבְרִיִּים קְרוּיִים
 אָדָם'. כִּי עֵקֶר שֵׁם אָדָם זֹכִיךְ עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת אַנְפִּין
 נְהִירִין, שֶׁהִיא הַהֶפֶךְ מִכָּל הַמְּדוּת וְהַתְּאוּזוֹת רָעוֹת, שֶׁעַל-שֵׁם זֶה
 נִקְרָאִים אָדָם, בְּחִינַת 'זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם'. אֲבָל הָעֶבְרִיִּים הִרְחוּקִים
 מִחֻכְמוֹת הַתּוֹרָה, מֵאַנְפִּין נְהִירִין, כִּי הֵם בְּחִינַת אַנְפִּין חֲשׁוּכִין,
 כִּי הֵם מְשַׁקְעִים בְּכָל הַמְּדוּת רָעוֹת וְהַתְּאוּזוֹת רָעוֹת, עַל כֵּן אִין
 קְרוּיִים אָדָם וְכַנ"ל.

כִּי עֵקֶר בְּחִינַת אָדָם, הוּא בְּחִינַת הַשֶּׁכֶל הָאֲמִתִּי שֶׁזֹּכִיךְ לְהַשִּׁיג,
 דְּהֵינּוּ חֻכְמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. כִּי יֵשׁ שֶׁלֹּשׁ שְׂכָלִיּוֹת, דְּהֵינּוּ
 שֶׁכֶל פְּשוּט, שֶׁהוּא בְּחִינַת חֻכְמָה, בְּחִינַת (תְּהִלִּים ק"ד): "כָּלֶם
 בְּחֻכְמָה עָשִׂיתָ". וְכַשְׁלוּמֵד וּמִבִּין, זֶה נִקְרָא בִּינָה. וְאַחֲרֵכֶּךָ
 כַּשְׁיֹדֵעַ הַתּוֹרָה, זֶה נִקְרָא דַּעַת כִּידוּעַ. וְשֶׁלֹּשׁ שְׂכָלִיּוֹת אֵלוֹ, הֵם
 בְּחִינַת יָדִים לְתוֹרָה, בְּחִינַת יָד הַגְּדוּלָּה וְיָד הַחֻזְקָה וְיָד הַרְמָה,
 שֶׁבָּהֶם מִתְקַבְּלַת הַתּוֹרָה. וְאֵלוֹ הַשְּׁלֹשָׁה שְׂכָלִיִּים, הֵם בְּחִינַת שֶׁלֹּשׁ
 פְּעָמִים י"ה. כִּי י"ה הֵם חֻכְמָה וּבִינָה, שֶׁהֵם תִּרְיָן רַעִין דְּלֹא
 מִתְפָּרְשִׁין (זֹהַר וַיְקָרָא ד' הָאֲזִינוּ ר"צ), שֶׁהֵם כְּלוּלִים בְּכָל אֶחָד מֵהַשְּׁלֹשׁ

זֶזְקָה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'קלג - ז'זמ'ר מ'ז'ה ר'נ'ת ז'ז"ל "ז'ז'ר ז'ז'ז מ'ק'ז'ה ז'ז'ז מ'ס'פ'ר'ז ר'ב'נ'ז י'ה'ז'ה ת'ז'ק'זן ר'כ'ל" -
ז'ז'ז ז'ז'ז "ז'ק נ'תן ו'לא יע'בור" י'ז'א ל'א'זר ע'ז'י ה'ז'צ'א'ת "נ'צ'ח'ת'ז ו'א'נ'צ'ח" ז'ע"ז' י'ש'יב'ת ת'ז'ק'זן ה'מ'ז'ד'ו'ת

שְׂכָלִיזוֹת הַנֶּ"ל, וְשֵׁלֶשׁ פְּעָמִים י"ה הוּא גִימַטְרִיָּא אָדָם. נִמְצָא
שְׁעָקָר שֵׁם אָדָם, הוּא בְּחִינַת הַשֶּׁכֶל הָאֲמִתִּי, דְּהֵינּוּ חֲכָמוֹת
הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת אַנְפִּין נְהִירִין, בְּחִינַת הַרְחָקָת וְשִׁבִירָת כָּל
הַתְּאוֹזוֹת וּמִדּוֹת רָעוֹת כַּנֶּ"ל:

וְזֶהוּ בְּקָרֵב עָלַי מֵרַעִים, זֶה בְּחִינַת תְּרִין רַעִין דְּלֹא מֵתְפָּרְשִׁין,
שֶׁהֵם בְּחִינַת י"ה, שֶׁהוּא חֲכָמַת הַתּוֹרָה בְּחִינַת אָדָם. צָרִיךְ
לְאָכֹל אֶת בְּשָׂרֵי, הֵינּוּ לְאָכֹל וּלְהַמִּית הָעֲצָמוֹת שְׁלֵי, כִּי 'אִין
הַתּוֹרָה מֵתְקַיֶּמֶת אֲלָא בְּמִי שֶׁמְמִית עֲצָמוֹ עָלֶיהָ כַּנֶּ"ל. וְאִזִּי
מִמִּילָא צָרִי וְאִיבִי לִי הַמָּה כָּשָׁלוֹ וְנִפְלוֹ, כִּי כָּל הַצָּרִים וְהָאִוִּיבִים
שֶׁנֶּאֱחָזִין בְּאַנְפִּין חֲשׂוֹכִין, נִכְשָׁלִים וְנוֹפְלִים. כִּי נִתְּבַטְּלִים בְּחִינַת
הָאַנְפִּין חֲשׂוֹכִין, וְזוֹכָה לְאַנְפִּין נְהִירִין, שֶׁהוּא חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה,
שֶׁהוּא בְּחִינַת י"ה, בְּחִינַת תְּרִין רַעִין דְּלֹא מֵתְפָּרְשִׁין, שֶׁעַל שֵׁם זֶה
דִּיקָא נִקְרָאִין יִשְׂרָאֵל אָדָם כַּנֶּ"ל. וְאִז כָּל הַצָּרִים וְהָאִוִּיבִים שֶׁנֶּאֱחָזִין
בְּאַנְפִּין חֲשׂוֹכִין, בְּתְאוֹזוֹת וּמִדּוֹת רָעוֹת, נִכְשָׁלִים וְנוֹפְלִים, כִּי זָכָה
לְאַנְפִּין נְהִירִין כַּנֶּ"ל:

הַתּוֹרָה קָב

אַתָּה תְּהִיָּה עַל בֵּיתִי וְעַל פִּיךָ יִשָּׁק כָּל עַמִּי (בְּרֵאשִׁית מ"א).
הָעֲנִין הוּא, כִּי 'כָּל מַה שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא בָּרָא אֲלָא
לְכַבּוּדוֹ" (אָבוֹת פָּרָק ו'). בְּיַדִּי לְגַלוֹת מַלְכוּתוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה,
נִכְפָּפִין הַקְּלָפוֹת תַּחַת הַשְּׂכִינָה. וּבְאִיזָה עֲנִין נִתְּגַלָּה מַלְכוּתוֹ,
כְּשֶׁמִּשְׁפִּיעַ רַב טוֹב לְיִשְׂרָאֵל, אִז מוֹדִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד כִּי "מַלְכוּתוֹ
בְּכָל מְשָׁלָה" (תְּהִלִּים ק"ג). וּבְמַה יְכוּלִים לְהוֹרִיד הַשֶּׁפַע, עַל יְדֵי
הַתְּפִלוֹת, כִּי הַתְּבוּתָהֶם כָּלִים לְקַבֵּל הַשֶּׁפַע. וְעַל כֵּן כָּל אֶחָד יִזְהַר
בְּתְפִלוֹתוֹ, שִׁיתְּפִיל בְּאִפְּן שְׂיוֹכֵל לְעוֹרָר הַשֶּׁפַע בְּעוֹלָם, עַל דֶּרֶךְ

שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָה (סְנֵה־דְרִין ל"ז): 'חַיֵּב כָּל אָדָם לֹאמֹר בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם'.

וּבְאִיזָה עֲנִין יוֹכֵל לְעוֹרֵר הַשִּׁפְע בְּעוֹלָם, בְּיִרְאָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָה (בְּרִכוֹת ו:): 'כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם דְּבָרָיו נִשְׁמָעִין'. וַיֵּשׁ שְׁנֵי מֵיָנִי יִרְאָה, הָאֶחָד, יִרְאָה עַלְיוֹנָה שֶׁבָּאָה לְאָדָם לְפַעֲמִים מְתֵי שְׁתַּרְצָה, וְעַל יִרְאָה כְּזוֹ אֵין שָׂכָר. וַיֵּשׁ יִרְאָה, שֶׁבָּאָה לְאָדָם מִכַּח אָדָם עֲצָמוֹ. וַיִּרְאָה זוֹ נִקְרָא: "צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹקִים" (שְׁמוֹעַל ב כ"ג). וּבְיִרְאָה כְּזוֹ הַתְּפִלָּה נִשְׁמָעֵת, וְשִׁפְע יוֹרֵד לְעוֹלָם, וְנִתְגַּלָּה מַלְכוּתוֹ.

וְזֶהוּ: אַתָּה תִּהְיֶה עַל בֵּיתִי. בֵּיתִי, הוּא יִרְאָה כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָה (שֶׁבֶת ל"א): 'חֲבַל עַל דְּלִית לָהּ דִּרְתָּא' וְכוּ'. רוֹצֵה לֹאמֹר כְּשֶׁהַצַּדִּיק מוֹשֵׁל בְּיִרְאֵת אֱלֹקִים, עַל יָדֵי זֶה, וְעַל פִּיָּהּ יִשָּׁק כָּל עַמִּי, וְתִרְגּוּם אוֹנְקְלוֹס: 'וְעַל מִימַר פְּמָד', הֵינּוּ הַתְּפִלָּה, יִתְזַן כָּל עַמִּי, הֵינּוּ שִׁיתְעוֹרֵר הַשִּׁפְע בְּעוֹלָם. וְזֶהוּ רַק הַכֶּסֶף, הֵינּוּ מַעוֹט הַמַּלְכוּת, כִּי רַק הוּא מַעוֹט, כֶּסֶף הוּא מַלְכוּת. אֲגִידֵל מִמֶּךָ, הֵינּוּ מַעוֹט הַמַּלְכוּת, שְׁעֵתָהּ הִיא בְּמַעוֹט, נִתְגַּדֵּל מִמֶּךָ. כִּי מִכַּח הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּיִרְאָה, מוֹרִיד שִׁפְע בְּעוֹלָם, וְנִתְגַּדֵּל מַלְכוּתוֹ כַּנִּל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

בְּקָרֵב עָלֵי מַרְעִים – קא

א בְּכָל אָדָם וְאָדָם יֵשׁ בְּחִינַת אַנְפִּין נְהִירִין, שְׁזֵה בְּחִינַת יְדִיעַת הַשְּׁגֵת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּבְחִינַת סַם חַיִּים שְׁזֵה קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל הַרְחוּקִים בְּשָׂרָשָׁם מִכָּל הַמּוֹדוֹת וְהַתְּאוּוֹת, וַיֵּשׁ בּוֹ גַם כֵּן בְּחִינַת הַשְּׁבָעִים עַכּוּ"ם שֶׁהֵם בְּחִינַת סַם מוֹת בְּחִינַת אַנְפִּין חֲשׂוּכִין שֶׁהֵם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'קלל ׀ צמור מוזהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀
׀ צמור מוזהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀
׀ צמור מוזהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀

בְּחִינַת חֲשׁוֹת וְהִסְתַּרְתָּ הַיְדִיעָה, וְעַל־יְדֵי שְׁהֶאֱדָם מִתִּיגַע בַּתּוֹרָה לְשֵׁם שָׁמַיִם עַד שְׁזוּכָה לְהַשִּׁיג וּלְהִבִּין חֲכָמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־יְדֵי־זֶה יוֹצֵא מִבְּחִינַת אַנְפִּין חֲשׁוּכִין לְבְּחִינַת אַנְפִּין נְהִירִין וְאֵז נִתְּבַטַּל מִמֶּנּוּ הַשְּׁעָבוֹד שֶׁל הַתְּאֻזוֹת וְהַמְדוּת רָעוֹת שֶׁל הַשְּׁבָעִים עֲכו"ם שֶׁהֵם בְּחִינַת אַנְפִּין חֲשׁוּכִין וְאֵז נִקְרָא אָדָם בְּחִינַת: "זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם", בְּחִינַת: 'אַתֶּם קְרוּיִים אָדָם' (יְבָמוֹת ס"א), כִּי עָקַר שֵׁם אָדָם זוֹכִין עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא בְּחִינַת אַנְפִּין נְהִירִין וְהִיא בְּחִינַת הִרְחָקַת וּשְׁבִירַת כָּל הַתְּאֻזוֹת וּמְדוּת רָעוֹת וְעַל־יְדֵי־זֶה זוֹכָה שְׁנִתְּבַטַּל מִמֶּנּוּ עַל הַשְּׁעָבוֹד שֶׁל הָעֲכו"ם גַּם בְּגַשְׁמִיּוֹת כְּמֵאֵמַר רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה: 'כָּל הַמְּקַבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה' וְכו' (אָבוֹת פָּרָק ג):

אתה תהיה על ביתי - קב

א כָּל אָדָם יוֹזֵהר בְּתַפְלָתוֹ שִׁיתְּפִלֵּל בְּאִפְּן שְׁיֻכַּל לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ שִׁפְע בְּעוֹלָם וְזֶה תָּלוּי בִּירְאָה, כִּי 'כָּל מִי שֵׁיֵשׁ בּוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם דְּבָרָיו נְשַׁמְעִים' (בְּרָכוֹת ו). וַיֵּשׁ שְׁנֵי מֵיָנִי יִרְאָה, הֵינּוּ כִּי יֵשׁ יִרְאָה עֲלִיוֹנָה שְׁבָאָה לְהָאָדָם לְפַעֲמִים מְתִי שְׁתַּרְצָה, וְעַל יִרְאָה כָּזוֹ אֵין שָׂכָר. וַיֵּשׁ יִרְאָה שְׁבָאָה לְהָאָדָם מִכַּח הָאָדָם עֲצָמוֹ, וַיִּרְאָה זֹאת הִיא בְּחִינַת: "צְדִיק מוֹשֵׁל בִּירְאֵת אֱלֹקִים" (שְׁמוֹעַל ב כ"ג ג). וְעַל־יְדֵי יִרְאָה כֹּזֵאת תַּפְלָתוֹ נְשַׁמְעַת וְיֻרֵד שִׁפְע בְּעוֹלָם וְנִתְּגַדֵּל מַלְכוּתוֹ יִתְּבַרֵךְ:

סדר היי מוזהרני"ת הייפני:

תקצח (קנה) פעם אחת עמדנו לפניו והגיע זמן סעדת הלילה והיה רוצה לאכול עמנו יחד ואני לא התפללתי ערבית עדיין, והתחלתי להשמט ממוני ומן העולם שעמדו לפניו כדי לילך ולהתפלל

עֲרֵבִית. וְהוּא זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה רָאָה זֹאת וְשָׁאַל מַה זֹאת וְהִשְׁיבוּ לוֹ כִּי לֹא הִתְפַּלֵּל עֲרֵבִית עַדִּין. עָנָה וְאָמַר אֵיךְ אָנוּ יְכוּלִין לְהַמְתִּין עָלֵינוּ עַד שְׁתִּתְפַּלֵּל, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה, כִּי תִפְלֶה צְרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל בְּמִסִּירַת נַפְשׁ. וְאִם־כֵּן מִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ. וְהִבֵּן הַדְּבָרִים כִּי כָךְ צְרִיכִין בְּאַמֶּת לְהִתְפַּלֵּל בְּמִסִּירַת נַפְשׁ כְּזֶה וּבְבִטּוֹל כְּזֶה עַד שְׁיֻכַּל לְהִיזוֹת שְׁיִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ עַנְיָן אַחֵר לְגַמְרֵי עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה:

תקצט (קנו) פֶּעַם אַחַת אָמַר לִי בְּזֶה הַלְשׁוֹן (דָּאם ווייסטוּ נִיט אז דער באַרְדִּיטְשׁוֹכֶער רַב זָאגט דער בּוֹרָא שְׁפָרִיטְט אִיהֶם פֿייעַר פֿון דִּיא אויגן) [זֶה אֵינֶךָ יוֹדֵעַ שְׁכִשְׁהָרַב מִבְּרִדִּיטְשׁוֹב אֹמֵר הַבּוֹרָא, נִיתָו אִישׁ מִהָעֵינַיִם] וְדַחַק תִּבּוֹת דְּעַר בּוֹרָא [הַבּוֹרָא] וְאָמַרְם בְּאִימָה וִירָאָה, וְהָיוּ הַדְּבָרִים מְרִתְתִין כְּשִׁיטְצָא מִפִּי הַקָּדוֹשׁ:

תר (קנו) שָׁמַעְתִּי בְּשֵׁמוֹ, שְׁאַחַד סִפֵּר לוֹ שְׁחָלַם לוֹ אִישׁ, עָנָה וְאָמַר רַבֵּנוּ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה אֱלֹוִי וּמַה פְּתַרְתָּ לָּךְ, הִשְׁיִב לוֹ הָאִישׁ שְׁפַתֶּר לְעַצְמוֹ שְׁיִהְיֶה לוֹ הַיּוֹם יָרִיד טוֹב וְיִרְוִיחַ מָמוֹן. הִשְׁיִב לוֹ רַבֵּנוּ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה כֵּן דְּבִרְתָּ שְׂאֵשׁ מְרִמּוֹ עַל מָמוֹן, כִּי כִּסְף בְּמִלּוֹאוֹ גִּימְטָרִיא אִישׁ, כְּזֶה כ"ף סמ"ך פ"א עוֹלָה מְכוּן אִישׁ:

תרא (קנח) סִפֵּר עִם אֶחָד מִצְדִּיק מְפָרְסָם, וְשִׁבַּח אוֹתוֹ לְפָנֵי רַבֵּנוּ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה שְׁמִשְׁבֵּר כָּל הַתְּאֻזוֹת שֶׁהֵם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה. שָׁאַל אוֹתוֹ רַבֵּנוּ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה אֲבָל זֹאת הַתְּאֻזָּה אֵיךְ הוּא אוֹחֵז, הִשְׁיִב לוֹ מִי יוֹדֵעַ זֹאת. עָנָה רַבֵּנוּ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה וְאָמַר אֲבָל בְּאַמֶּת הָעֶקֶר הוּא רַק הַתְּאֻזָּה הַזֹּאת, כִּי שְׂאֵר כָּל הַתְּאֻזוֹת בְּקַל יְכוּלִים לְשַׁבֵּר וְעֶקֶר מַעֲלַת הַצְדִּיק הִיא כְּפִי קְדָשְׁתוֹ בַּתְּאֻזָּה הַזֹּאת כְּשִׁזּוּכָה לְשַׁבֵּרָה לְגַמְרֵי:

תרב (קנט) שָׁמַעְתִּי בְּשֵׁמוֹ עַל מֵאֵמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנוּם לְבִרְכָה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'קלוּ אָמַר מְנוּחָה רַבִּית זִצְי"ל "צַדִּיק לֹא יִצְטָר מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדָה לְאַחַד מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוּן לְכַל" אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ (יְהוֹשֻׁעַ א): "וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד הַיְהוָה שָׁגַם אַחֲרֵי מוֹתוֹ, כִּי הוּא עוֹסֵק גַּם אַחֲרֵי מוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת נְשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת מִהַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלוּ לְשָׁם וּלְהַחְזִירָם לַיְהוָה יִתְבָּרֵךְ. וְזֶהוּ (יְהוֹשֻׁעַ א): "וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד הַיְהוָה שָׁגַם אַחֲרֵי מוֹתוֹ, כִּי הוּא עוֹסֵק גַּם אַחֲרֵי מוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת הַנְּפוּלוֹת מִהַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלוּ לְשָׁם וּלְהַחְזִירָם לַיְהוָה יִתְבָּרֵךְ. וְעַיִן בְּלִקוּטֵי א' סִימָן רט"ו שֶׁם מְבֹאָר גַּם כִּן שֶׁמֹּשֶׁה גַּם עַתָּה לְאַחֲרֵי מוֹתוֹ הוּא עוֹסֵק לְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן נַפְשׁוֹת לְהַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה וּלְעֲשׂוֹת גִּרִים.

שָׁאֵמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּי וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׁיֵשׁ שְׁנֵי דְרָכִים לְפָנָי אֶחָד לְגַן־עֵדֶן וְאֶחָד לְגִיְהֵנָם וְאֵינִי יוֹדֵעַ בְּאֵיזָה דְרָךְ מוֹלִיכִין אוֹתִי, שָׁאֵמַר וְכִי שִׁיךְ שָׂרְבֵן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּי יְהִי מְסַפֵּק בְּזֶה אִם יוֹלִיכוּ אוֹתוֹ לְגִיְהֵנָם. אֵךְ הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל מוֹלִיכִין אוֹתוֹ אַחֲרֵי מוֹתוֹ דְרָךְ הַגִּיְהֵנָם כִּדִּי לְהַעֲלוֹת מְשָׁם נְשָׁמוֹת כִּידוּעַ. נִמְצָא שֶׁהַצַּדִּיק הַגָּדוֹל הוּא עוֹבֵד אֶת הַיְהוָה גַּם אַחֲרֵי מוֹתוֹ כִּי הוּא עוֹסֵק גַּם אַחֲרֵי מוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת נְשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת מִהַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלוּ לְשָׁם וּלְהַחְזִירָם לַיְהוָה יִתְבָּרֵךְ. וְזֶהוּ (יְהוֹשֻׁעַ א): "וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד הַיְהוָה שָׁגַם אַחֲרֵי מוֹתוֹ, כִּי הוּא עוֹבֵד הַיְהוָה גַּם עַתָּה אַחֲרֵי מוֹתוֹ, כִּי הוּא עוֹסֵק לְהַעֲלוֹת הַנְּפוּלוֹת לַיְהוָה יִתְבָּרֵךְ. וְעַיִן בְּלִקוּטֵי א' סִימָן רט"ו שֶׁם מְבֹאָר גַּם כִּן שֶׁמֹּשֶׁה גַּם עַתָּה לְאַחֲרֵי מוֹתוֹ הוּא עוֹסֵק לְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן נַפְשׁוֹת לְהַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה וּלְעֲשׂוֹת גִּרִים.

וְזֶה שֶׁהָיָה רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּי מְתִירָא וּמְסַתְּפֵק אִם יוֹלִיכוּ אוֹתוֹ בְּגַן־עֵדֶן אוֹ בְּגִיְהֵנָם כִּי הָיָה חוֹשֵׁשׁ שְׁיִוְלִיכוּ אוֹתוֹ דְרָךְ הַגִּיְהֵנָם בְּשִׁבִיל לְהַעֲלוֹת נְשָׁמוֹת כַּנִּל. (אָמַר הַמַּעֲתִיק עַיִן בְּהַר"ף לְעַיִן יַעֲקֹב מְפָרֵשׁ גַּם כִּן בְּאֵפֶן זֶה) כָּל זֶה שֶׁמַּעֲתִי בְּשִׁמּוֹ, אֵךְ בְּעַנְיַן רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּי נִסְתַּפְּקוּ הַשּׂוֹמְעִים בְּפִירוּשׁוֹ עַל־פִּי הַהַקְדָּמָה הַנִּל אִם הַכּוֹנֵה שָׂרְבֵן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּי הָיָה בּוֹכָה פֶּן יוֹלִיכוּ אוֹתוֹ דְרָךְ הַגִּן־עֵדֶן מִחֲמַת שֶׁאֵינּוּ גָּדוֹל בְּמַעְלָה כָּל כָּךְ שְׁיִוְכַל לִילֵךְ לְגִיְהֵנָם לְהַעֲלוֹת מְשָׁם נְשָׁמוֹת, נִמְצָא שֶׁהַפְּרוּשׁ הוּא בְּהַפְּךָ מִפְּרוּשׁ הַפְּשוּט, אוֹ שֶׁהַפְּרוּשׁ כְּפִשְׁוֹטוֹ שֶׁהָיָה מְתִירָא שֶׁלֹּא יוֹלִיכוּ אוֹתוֹ לְגִיְהֵנָם הֵינּוּ בְּשִׁבִיל לְהַעֲלוֹת נְשָׁמוֹת כַּנִּל וְאַף־עַל־פִּי כִן הָיָה מְתִירָא מְאֹד וּבּוֹכָה עַל זֶה, כִּי אַף־עַל־פִּי שֶׁהָיָה צַדִּיק גָּדוֹל אַף־עַל־פִּי כִן הוּא עֹבֵד גָּדוֹל לְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן גְּדוֹלָה וּפְחָד גָּדוֹל כְּשֶׁצָּרִיךְ לִילֵךְ

לְגִיהֲנָם בְּשָׁבִיל לְהַעֲלוֹת נְשָׁמוֹת, וְכַמוֹבֵן קֶצֶת בַּסְּפָרִים:

סדר לקווי עיצות היומיו:

ו אין לאדם לקבל שְׂרָרָה וּמְנַהֲיגוֹת, כִּי אִם כְּשֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו. וְאַפְלוּ מִי שֶׁהוּא מֵאֲמִין בְּאִיזָהוּ דְּבַר שֶׁהוּא מִדְּרָכֵי הָאֲמָרִי וְכוּ', אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא מֵאֲמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִין לוֹ לְקַבֵּל הַמְנַהֲיגוֹת. וְאֶף שֶׁהָאָדָם חוֹשֵׁב בְּעֶצְמוֹ שֵׁישׁ לוֹ רַחֲמָנוֹת עַל הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן רוֹצֵה בְּהַנְהִיגָתוֹ בְּאַמֶּת הוּא רוֹדֵף אַחַר הַכְּבוֹד, וְתוֹלָה רְדִיפָתוֹ בְּרַחֲמָנוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹלִין לָבוֹא לְמִינּוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲבָל מִן הַשָּׁמַיִם מְרַחֲמִין וְאִין מִנִּיחִין הַמְנַהֲיגוֹת בְּיָדָם (שם סי' יח).

ז עַל-יְדֵי אֲהַבַּת הַחֲכָמִים תִּכּוֹן הַמַּלְכוּת וְהַמְנַהֲיגוֹת. וְכִשְׁבָּא לְמַלְךְ אִזּוֹ מְנַהִיג אִיזָהוּ שֶׁנֶּאֱמַר עַל הַחֲכָמִים, יָדוּעַ לְהוֹי לָהּ שְׁמֹן הַשָּׁמַיִם יוֹרִידוּהוּ מִגְּדֻלָּתוֹ, כִּי אִין קִיּוֹם לְעוֹלָם בְּלֹא הַחֲכָמָה (שם).

ח צְרִיכִין לְזַהַר בְּזִקָן שֶׁשָּׂכַח תְּלִמוּדוֹ מִחֲמַת אָנְסוֹ לְכַבְּדוֹ. וְעַל-יְדֵי הַכְּבוֹד שֶׁנּוֹתֵנִין לוֹ מִבְּטָלִין מִמֶּנּוּ הַשְּׂכָחָה, וְנִתְגַּלָּה הַנְּפֶשׁ, הִינוּ זְכוּרֵן הַתּוֹרָה, וְנִתְבַּטְּלִין הַדִּינִים וְהַחֲשִׁכוֹת וְכוּ', וְנִמְשָׁךְ אֹרֶךְ וְחַסְדִּים וְחַיִּים וְחֲכָמַת הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם (שם סי' לז).

ט גַּם צְרִיכִין לְזַהַר מְאֹד בְּבְנֵי עַם-הָאָרֶץ לְכַבְּדָם, כִּי יֵשׁ בְּנֵי עַם-הָאָרֶץ שֵׁישׁ לָהֶם נְפָשׁוֹת יְקָרוֹת מְאֹד מְאֹד. וְזֶה אָנּוּ רוֹאִין עַל-יְדֵי תּוֹרָתָם, כְּשֶׁאָנּוּ רוֹאִים שֶׁהֵם בְּנֵי-תּוֹרָה, בְּיָדוּעַ שֵׁישׁ לָהֶם נְפֶשׁ יְקָרָה. עַל-כֵּן צְרִיכִין לְזַהַר לְכַבְּדָם, כִּי עַל-יְדֵי הַכְּבוֹד יִתְגַּלָּה בְּיוֹתֵר הַתּוֹרָה שֶׁבָהֶם מֵהַתְּעַלְמוּתָהּ, וְיִהְיֶה נְדָחָה תְּאֵוֹת הַגּוֹף וְהַחֲמָר וְהַחֲשֶׁךְ וְהַסְּכָלוֹת וְכוּ', וְתִתְעַלָּה הַנְּפֶשׁ וְהַצּוֹרָה וְהָאֹרֶךְ וְהַחֲכָמָה וְהַחַיִּים וְהַחֶסֶד וְהַזְּכוּרֵן, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַדִּינִים (שם).

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'קלח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

י יש מנהיגים שנקראים בשם רבי, שלמודם ממותרות ופסלות. ובדאי אינם יכולין להנהיג אפלו את עצמן, מפל-שכן אחרים, ואף-על-פי-כן הם נוטלים גדלה לעצמן ורודפים אחר התנשאות להנהיג העולם צריך כל אחד לראות שלא להסמך אותם, שלא לתן להם שום תקף ועז, כי הם עצמן אינם חיבים כל-כך, כי יש להם יצר הרע גדול להנהיג העולם; אך אלו הנותנים להם תקף ועז ונסמכים עלידם שיהיו נקראים בשם רבי, הם עתידים לתן דין וחשבון (שם סי' סא).

סדר ספרי מעשיות הימני:

הבעל-עגלה והנאמן, שהיו יכולים לברח ברחו, והוא נשאר על העגלה, ובאו ולקחו התבה של המעות, ושאלו אותו: למה אתה יושב? והשיב שאינו יכול לילך וגזלו התבה והסוסים, והוא נשאר על העגלה והנאמן והבעל-עגלה (שברחו למקום שברחו) ישבו עצמם, באשר שלקחו פרוקלאדין [התחיבויות כספיות] מפריצים, ולמה להם לשוב לביתם, שיוכלו לבוא בשלשלאות? טוב להם לשאר שם (במקום שברחו לשם), ויהיו בכאן נאמן ובעל-עגלה והבן הנ"ל, כל זמן שהיה לו המאכל שלקח מביתו להם יבש שהיה בעגלה (שקורין סוחרים) אכל אותם, ואחר-כך כשכלה ולא היה לו לאכל, ישב עצמו מה לעשות, והשליך עצמו מהעגלה לאכל עשבים, והיה לן יחידי בשדה ונפחד, ונטל ממנו הכח, עד שלא היה יכול אפלו לעמד, רק לרחש [לזחול] (בלשון אשכנז: רוקין זיד), והיה אוכל העשב סביבותיו, וכל זמן שהיה יכול להושיט ולאכל, היה אוכל שם, ואחר-כך, כשכלה העשב סביבו עד שלא היה יכול להושיט, היה מנתק עצמו להלן ואכל שם, והיה אוכל העשב איזה זמן.

פַּעַם אֶחָד בָּא לְעֵשֶׁב אֶחָד שְׁעֵדִין לֹא אָכַל עֵשֶׁב כְּזֶה וְהוּטַב בְּעֵינָיו
 אוֹתוֹ הָעֵשֶׁב, מִחֲמַת שְׁהָיָה אוֹכֵל זְמַן רַב עֲשָׁבִים, וְהָיָה מִכִּיר
 בָּהֶם, וְעֵדִין לֹא רָאָה עֵשֶׁב כְּזֶה, וַיֵּשֶׁב עֲצָמוֹ לְעֶקְרוֹ עִם שְׂרָשׁוֹ,
 וְהָיָה תַּחַת הַשָּׂרֵשׁ הַדּוּמִיט [אֲבֵן טוֹבָה], וְהַדּוּמִיט הָיָה מְרַבֵּעַ, וְכָל
 צֵד הָיָה לוֹ סִגְלָה אַחֲרָת וּבְצֵד אֶחָד הָיָה כְּתוּב שְׁמִי שְׂיֵאֲחֹז אוֹתוֹ
 צֵד, יִשָּׂא אוֹתוֹ לְמָקוֹם שְׁיוּם וְלִילָה נִתְקַבְּצִים בְּיַחַד, שְׁהַשְּׁמֵשׁ
 וְהִירַח נִתְקַבְּצִים שָׁם בְּיַחַד, וְכִשְׁעָקַר הָעֵשֶׁב עִם הַשָּׂרֵשׁ שְׁהָיָה שָׁם
 הַדּוּמִיט, נִזְדַּמֵּן שְׂאֲחֹז בְּאוֹתוֹ הַצֵּד (הַמְסָגֵל לְשָׂא אוֹתוֹ לְמָקוֹם שְׁיוּם וְלִילָה
 מִתְקַבְּצִים כַּנִּ"ל), וְנִשָּׂא אוֹתוֹ, וּבָא לְמָקוֹם שְׁיוּם וְלִילָה נִתְוַעְדִים יַחַד
 וְהִסְתַּכֵּל וְהִנֵּה הוּא שָׁם בְּמָקוֹם שְׁשֵׁמֵשׁ וְיִרַח בָּאִים בְּיַחַד כַּנִּ"ל
 וְשָׁמַע שְׁהַשְּׁמֵשׁ עִם הִירַח מְדַבְּרִים, וְהָיָה הַשְּׁמֵשׁ קוֹבֵל לְפָנֵי הִירַח
 בְּאֲשֶׁר שֵׁישׁ אֵילָן שֵׁישׁ לוֹ עֲנָפִים רַבִּים, וּפְרִיּוֹ וְעֵלָיו וְכָל עֲנָף וְעֲנָף
 וּפְרִי וְעֵלָה יֵשׁ לוֹ סִגְלָה מִיַּחַדָּת, שְׁזֶה מְסָגֵל לְבָנִים וְזֶה מְסָגֵל
 לְפִרְנָסָה וְזֶה מְסָגֵל לְרְפוּאָת חוֹלָאֵת זֶה וְזֶה לְחוֹלָאֵת אַחֲרָת־כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד מְסָגֵל לְדָבָר אַחֵר, וְזֶה הָאֵילָן הָיוּ צָרִיכִין לְהַשְׁקוֹתוֹ,
 וְאִם הָיוּ מְשָׁקִין אוֹתוֹ הָיָה מְסָגֵל מְאֹד, וְלֹא דֵי שְׂאִין אֲנִי מְשָׁקָה
 אוֹתוֹ, אֶלָּא שְׁעַל־יְדֵי שְׂאֲנִי מְזַרְיַח עָלָיו אֲנִי מִיבֵשׁ אוֹתוֹ.

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹמִינִי:

(לז) זה שהכשרנו להעמיד לחי באמצע המבוי הוא הדין להעמיד
 קורה באמצע המבוי וכל זה ביש באותו חצי מבוי המוכשר תורת
 מבוי שלא יהא ארכו פחות מד' אמות ושיהא ארכו יתר על רחבו
 ושיהיו בתים וחצרות פתוחים לתוכו הא לאו הכי צריך פס משהו
 מכאן ופס משהו מכאן או פס ארבעה בצד אחד: (לח) מבוי שהוא
 רחב כ' אמות עושה לה פס רחב ד' אמות ומעמידו באמצע
 וחשוב כל צד מצדי הפס כמבוי בפני עצמו כיון שאורך הפס ד'

אמות ויתן קורה בראשו וצריך ליזהר שתהא הקורה מונחת על הפס או תוך ג"ט וצריך שיהא בכל מבוי משני אלו שהפס מפסיק ביניהם בתים וחצרות פתוחים לתוכו וכל תנאי (מבוי) ומה שמן הפס עד כותל האמצעי של מבוי יש לו דין מבוי עקום שהרי אלו שני המבואות מתעקמים ובאמצע פתוחים בשני ראשיהן לרשות הרבים: הגה ויש אומרים דאין לו דין מבוי עקום אא"כ יש מן הפס עד כותל האמצעי יותר מעשר אמות (הרא"ש ש'ור' ירוחם וטור): (לד) עוד אפשר לעשות תיקון אחר למבוי שהוא רחב כ' אמות שירחיק ב' אמות מהכותל ויעשה פס רחב שלש אמות ויעשה כן גם בצד השני וישאר פתח רחב עשר אמות או ירחיק אמה ויעשה פס אמה ומחצה וירחיק אמה ויעשה פס אמה ומחצה וכן יעשה בצד השני או ירחיק שתי אמות ושני טפחים ויעשה פס שתי אמות וד' טפחים וכן יעשה בצד השני וכן כל כיוצא בזה ובלבד שהפס יהא יתר על האויר שבינו לכותל דאם לא כן אתי אוירא דהאי גיסא ודהאי גיסא ומבטל ליה וצריך ליזהר דלא לשביק פתחא רבא ועייל בזוטא שאם עשה כן בטל תיקון המבוי אלא אם עשה צורת פתח לזוטא: (לה) פס זה שאמרנו שעושה כן למעט רוחב המבוי א"צ שיהא פס אחד שלם אלא בקנה קנה פחות מג' סגי דפחות מג' כשלם דמי: (לו) מבוי ששזה מתוכו ומדרון (פירוש מקום משופע) לרשות הרבים או ששזה לרשות הרבים ומדרון לתוכו אם הולך ומתלקט מעט מעט עד שמגביה עשרה מתוך ארבע אמות הרי הוא כאלו זקוף כולו ואינו צריך שום תיקון (ובזה התל הוי כמחיצה) בית

(יוסף):

סימן שסד (א) מבוי המפולש בשני ראשיו לרה"ר או צד א' לרה"ר וצדו השני לכרמלית: הגה או שני ראשיו

פתוחין לכרמלית (ריב"ש סימן ת"ה) צריך צורת הפתח מכאן ולחי או קורה מכאן אבל אם צדו אחד פתוח לרשות הרבים וצדו השני לחצר שאינה מעורבת אין צריך אלא לחי או קורה בשני ראשיו: הגה וכל זה יש לו תנאים המבוארים לעיל סימן שס"ג סכ"ז בדין מבוי אבל אם אינו רק בחצר צריך תיקון חצר משני צדדיו: (ב) רשות הרבים עצמה אינה ניתרת אלא בדלתות והוא שננעלות בלילה ויש אומרים אע"פ שאינן ננעלות אבל צריך שיהיו ראויות לינעל שאם משוקעות בעפר מפנה אותן ומתקנן שיהיו ראויות לינעל ואחר שעשה לה תיקון דלתות חשיבא כולה כחצר אחד ואין מבואותיה צריכים תיקון: (ג) מבוי עקום כמין דלי"ת דינו כאילו היה מפולש בעקמימות וצריך צורת פתח בעקמימותו ובשני ראשיו לכל אחד לחי או קורה או צורת פתח בכל אחד משני ראשיו ולחי או קורה בעקמימות ואם עשוי כמין חי"ת צריך צורת פתח בשני עקמימותיו ולחי או קורה בשני ראשיו: (ד) מבואות הפתוחים אלו לאלו ואין העיקום של א' מהם נוטה לרשות הרבים כיון שפתיחת המבוי החיצון לרשות הרבים הרי אותו מבוי שפתוח אליו בעקמימותו חשיב כפתוח לרשות הרבים וכן מבוי הפתוח לאותו מבוי וכן כולם:

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

תתהלך רחם עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים והוציאני מהרה ממחין דקטנות למחין דגדלות וזכני לעסק הרבה בספורי מעשיות מצדיקים אמתיים, באפן שאזכה לטהר מחשבותי בתכלית הטהרה ותהיה מחשבותי קדושה וטהורה תמיד רחם עלי למען שמך, כי צרכי מרבים מאד מאד בלי שעור וערה, ודעתי קצרה מאד לבאר ולפרט חלק אלה ורבבה מהם ובכל מה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'קמב ✧ צַמֵּר מַזְוֵה רַנְיָת זַצ"ל "צַדִּיק צָנַי מַקְוֵה שִׁדְּךָ צֶהֱד מַסְפְּרֵי רַבְנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַל" ✧
✧ "חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁע"י יִשְׁבֵּת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ✧

שָׂאֲנִי מִתְחִיל לְדַבֵּר לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם לְפָרֵט כַּמָּה
אַנִּי רַחוּק מִכָּל בְּחִינָה וּבְחִינָה מִזֶּה, וְכַמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְפֹל עַל פְּנֵי
וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל זֶה, עַל כֵּן יְהִי נָא בְּעֵינַיִךְ כְּאֵלוֹ הָיִיתִי פּוֹרֵט
כָּל צָרָכֵי לְפָנֶיךָ כָּרְאוּי וְאַתָּה תִּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי, וְתוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה
בְּכָל הַיְשׁוּעוֹת, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ
וּלְהִיזוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּתְקִים בָּנוּ מִקְרָא
שְׁכַת־טוֹב: "וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי
אֶשְׁמָע", כִּי אַתָּה ה' הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמְצִיל בְּכָל עֵת צָרָה
וְצוֹקָה, בְּרוּךְ הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה" יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

תִּתְרַלָּא: וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים בְּכָל עֵת שְׁתִּקִּים עָלֵינוּ
מֶלֶךְ חֲדָשׁ, שְׂיִהְיֶה מֶלֶךְ שֶׁל חֶסֶד, שְׂיִרְחַם עַל עַמְּךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְיִקַּל
מֵעֲלֵיהֶם עַל הַנְּתִינּוֹת, וְיִבְטֵל כָּל הַגְּזֵרוֹת שְׂאִינָם טוֹבוֹת מֵעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל, מִכָּל שְׂכֵן שְׂלֵא יַחֲדָשׁ חֵם וְשָׁלוֹם גְּזֵרוֹת חֲדָשׁוֹת עַל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ לְמַעַן רַחֲמֶיךָ, כִּי אִין לָנוּ עַל מִי
לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד, כִּי אִין מִי יַעֲמֵד בְּעֵדְנוּ, שְׂמֶךָ הַגָּדוֹל
יַעֲמֵד לָנוּ בְּעֵת צָרָה חֲמַל עַל עַנְיֵי הַצָּאן וְהַטָּה לֵב הַמְּלָכִים
וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "פִּלְגֵי מַיִם לֵב מֶלֶךְ בְּיַד ה' עַל
כָּל אֲשֶׁר יַחְפִּץ יִטְנֶנּוּ", וְכַתִּיב: "לֵב מֶלֶךְ וְשָׂרִים בְּיַד ה' אֵל כָּל אֲשֶׁר
יַחְפִּץ יִטְנֶנּוּ חֲמַל עַל עַמְּךָ רַחֵם עַל נַחֲלָתְךָ, מָלֵא רַחֲמִים, "מִהֶעֱדָה
מְלָכִין וּמְהַקִּים מְלָכִין הַשְׂקִיפָה מִמַּעוֹן קִדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם", וְהַטָּה
לֵב כָּל הַמְּלָכִים וְהַיּוֹעֲצִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וְתָבִיא לָנוּ אֶת
מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

תְּפִלָּה קו תתלכז: {מיוסד ע"פ תורה רע"ב} "בואו נשתחוה
ונברעה נברכה לפני ה' עושנו, כי הוא אלקינו

וּבְאַנְחָנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצֹאן יְדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ, מָלֵא רַחֲמִים, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית, אֲשֶׁר בְּתִבּוֹנְתְךָ אֶתָּה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בִישׁוּעַתְךָ הַגְּדוֹלָה וְהַנִּפְלְאָה, שְׂאֲזוּכָה לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמֵי בְּכָל יוֹם בְּתוֹסֶפֶת קִדְשָׁה וְטָהָרָה בְּאַמֶּת, שְׂאֲזוּכָה בְּכָל יוֹם לְהַתְחִיל מִחֻדָּשׁ בְּעִבּוּדְתְךָ הַקְּדוּשָׁה כְּאֵלוֹ נוֹלַדְתִּי הַיּוֹם, וְלֹא אֶחְשֹׁב מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ כָּלֵל, וְלֹא יוּכְלוּ לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי כָּלֵל מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ הֵן מִהָעֶבֶר הֵן מִהָעֵתִיד וְלֹא יִכְבִּידוּ עָלַי אֶת הָעִבּוּדָה עַל יְדֵי הַיָּמִים הַבָּאִים וְהַשָּׁעָה הָעֵתִידָה וְלֹא אֶסְתַּכֵּל וְלֹא אֶחְשֹׁב בְּדַעְתִּי כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה וְהַרְגַע שְׂאֲנִי עוֹמֵד בָּהּ אֲזוּ בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְעַסֵּק בְּעִבּוּדְתְךָ בְּאַמֶּת בְּתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוּם בְּלְבוּלִים וּפְחָדִים וְכִבְדוֹת וְעֲצָלוֹת, רַק אֲזַדְרֹז בְּעִבּוּדְתְךָ בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ, וְלֹא אֶשְׂיֵם לְנֶגֶד עֵינַי כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְהַשָּׁעָה וְהַרְגַע לְבַד, לְמַעַן אֶתְחַזֵּק עַל יְדֵי זֶה בְּעִבּוּדְתְךָ בְּאַמֶּת וְלֹא יִהְיֶה כְּבִד עָלַי שׁוּם דְּבַר עִבּוּדָה שֶׁהוּא רְצוֹנָךְ בְּאַמֶּת, כִּי עַל יוֹם אֶחָד יְכוּלִין לְסַבֵּל כָּל הָעִבּוּדוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכֵן לֹא אֶבְלְבֵל אֶת דַּעְתִּי בְּפִרְנָסְתִּי וְהַצְטַרְכוּתִי הַמְרַבִּים מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ כָּלֵל, רַק אֶבְטַח בְּה' בְּאַמֶּת אֲשֶׁר הוּא מְשַׁפִּיעַ לָנוּ כָּל הַצְטַרְכוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְאֶהְיֶה רָגִיל לֹאמֹר בְּכָל עֵת, "בְּרוּךְ ה' יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתֵּנוּ סֶלָה" וְתִצִּילֵנִי מִמַּחְסְרֵי אֲמָנָה הַדּוֹאֲגִים וְחוֹשְׁבִים מַה יֵאָכְלוּ לְמַחֵר, וּמֵהֵיכָן יָבוֹא הַצְטַרְכוּתָם הַמְרַבָּה לְמַחֵר רַק אֶבְטַח בְּשֵׁם ה' וְאֶשְׁעֵן בְּאֱלֹקֵי, הָאֱלֹקִים הַרוֹעֵה אוֹתִי מֵעוֹדֵי הוּא יִשְׁפִיעַ לִי כָּל טוֹב דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ הַמְלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְטִיב לְכָל בְּכָל יוֹם וְיוֹם, הוּא הַמְטִיב הוּא מְטִיב הוּא יִיטִיב לָנוּ, וַיִּפְרַנְסֵנוּ וַיַּכְלִיכֵנוּ תְּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּאִין מַחְסוֹר דְּבַר וְגַם עַד זְקָנָה וְשִׁיבָה אֱלֹקִים אֵל יַעֲזִבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ עַד

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'קמד מוהרנ"ט ת"צ"ל "צדק צני מקוה שיהי צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עולם: